

КУБОК - У КОРОБЧАН

В суботу, 20 липня, як і повідомлялося, відбувся фінальний поєдинок двох футбольних команд «Металіста» та «Легіона» на призи та кубок ТОВ ВКФ «Велта».

На стадіоні зібралися представники усіх районних футбольних команд, багато глядачів. Було цікаво та приємно спостерігати за грою наших спортсменів.

Перший тайм матчу команди зіграли в нічию. Тому інтрига на трибунах та полі збільшувалася щохвилини. Вже після короткої перерви гравців обох команд ніби підмінили – адже за 45 хвилин другого тайму забито 7 голів. Шість – командою «Металіст», а сьомий – «Легіоном».

Таким чином, перемогла команда «Металіст» із Коробчино, яка і отримала кубок з рук голови районної федерації футболу та голови райдержадміністрації О. С. Ковтуна та начальника відділу у справах сім'ї, молоді та спорту РДА Туза В. В.

Командам, які грали у фіналі, вручили, крім кубка, комплекти спортивних форм. Всім іншим футбольним командам, які приймали участь у турнірі – оригінальні футбольні м'ячі з логотипом «Євро-2012».

Турнір закінчився, а от підготовка до наступного тільки розпочинається.

А. КІБУК, кор. газети.

Фото автора.

НОВОМИРГОРОД ДАЄ ДОБРО

На черговій 25-й сесії Новомиргородської міської ради відбулося обговорення запропонованої Президентом України В. Ф. Януковичем Концепції реформи місцевого самоврядування.

Враховуючи велику соціальну значимість для місцевої громади, це питання було поставлено на перше місце порядку денного.

Депутати міської ради вважають актуальною і нагрітою проблемою модернізації діючих відносин між державою та органами самоврядування громад. Тому запропонована Концепція у цілому була схвалена, хоча і не абсолютною більшістю голосів сесії. У відповідності до канонів демократії на цю тему були висловлені думки усіх політичних спектрів, представлених у раді.

Міський голова вбачає головною метою реформи – гарантування достатнього фінансового забезпечення, визначених законом повноважень місцевих рад, і в цьому він безумовно підтримує Президента:

«Для того, щоб громада мала повноцінний вплив на такі основоположні соціальні сфери, як освіта, медицина, культура необхідно надати місцевим радам міст районного значення такі ж можливості, як і для міст обласного значення. Надати, що цілком зрозуміло, з відповідним фінансовим забезпеченням. Це дозволить вводити прямі міжбюджетні стосунки з державою, здійснити розширення податкової бази місцевих бюджетів, впливати через призначення керівників відповідних закладів на якість надання базових послуг населенню. Адже тоді не буде проміжних ланок між народом і владою. Не буде дублювання самоврядних функцій громад місцевими органами виконавчої влади. А зменшення кількості розпорядників громадських коштів позитивно вплине на прозорість та ефективність їх використання».

Окремо і досить докладно депутати дискутували на тему добровільного укрупнення громад.

У підсумку депутати зійшлися на тому, що процес об'єднання громад повинен проходити на основі чітких розрахунків і нормативних документів, а не самопливом. Потрібно, наголосувалося, у цифрах довести необхідність, а головне – економічну доцільність злиття окремих громад, визначити їх оптимальні територіальні межі, щоб забезпечити рівномірний соціально-економічний розвиток новотворених адміністративних одиниць.

По суті вироблених пропозицій було сформульоване і рішення сесії, яке, сподіваємось, дійде до розробників Концепції і слово новомиргородців буде враховано.

О. ЧЕРНІЄНКО,
керівник прес-центру міської ради.

СПРАВИ ЦІКАВІ ТА СПРАВИ БЛАГІ - НАШ ВНЕСОК ДО 1025-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСИ

Президент України В. Ф. Янукович висловив сподівання на тісну взаємодію та співпрацю всіх християнських церков, державних установ та органів місцевого самоврядування в організації та проведенні святкових заходів із підготовки та відзначення 1025-річчя хрещення Київської Русі.

Саме з цієї метою 25 липня ц. р. в держадміністрації відбулося підсумкове засідання оргкомітету з

підготовки та відзначення в районі цієї дати під головуванням керівника апарату держадміністрації В. С. Барвінка.

Зокрема, мова йшла про хід благодійної акції «Долучись до милосердя», про тематичну викладку літератури «Іх надихало Святе Слово», про виконання інших заходів, передбачених відповідним розпорядженням голови РДА від

12.06.2013 року та про недільні заходи в Новомиргороді.

Приємно констатувати той факт, що у районі є люди, які переймаються проблемами відродження церков та утвердження духовних цінностей, такі як Трохименко І. Д. та Гладишук І. Д., завдяки яким у селах Пурпурівці та Прищепівці збудовано православні храми.

Вдячності заслуговує також підтримка з боку народного депутата В. А. Грушевського, за сприяння якого в Петростворі придбано будівлю, яку планують переобладнати під церкву.

Місцеві релігійні громади також не стоять осторонь питань розбудови та реставрації храмів.

Надіємось, дата 1025-річчя Хрещення Київської Русі стане потужним поштовхом для відродження духовності і в Україні, і в нашому районі.

Н. СУРЖОК,
працівниця райдержадміністрації. Фото І. Шульги.

ОГОЛОСИТЬ ФОТОКОНКУРС

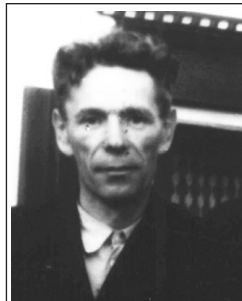
Шановна редакціє. Я вже багато років займаюся фотосправою. Вчився фотографувати у М. Гельмана, С. Лепехи та інших фото корів. Натюрморти, пейзажі, портрети - мої художні вподобання. Переконали, що серед ваших читачів я не один такий. І вони були не проти, аби їхні роботи «побачили світ».

Тому дозволяйте запропонувати оголосити фотоконкурс, тим паче, що колись він уже у «Новомиргородщині» був,

користувався популярністю.

Як на мене, то конкурс можна було б проводити у кількох номінаціях, наприклад: «Портрет сучасника» (надсилаю свої знімки артистів ансамблю «Два кольори», вони виступали на день нашого міста), «Природа рідного краю», «Новомиргородщина - Україна».

З повагою, В. ПЕТРОВ.

Слово «Комуна», що означає «Спільний», принесило до нас з Англії революціонери ХХ століття, хоча це саме поняття на селі жило давно і повсюди використовувалося при спільному обробітку землі. Ось як про це згадає в своїх спогадах житець Андрійчик Леонід Маркович Чорноіван (05.05.1911-22.03.1980): «Одного разу довелось мені з сестрою Марією орати. Марія держала плуга, а я водив коней. Коней було четверо: одна наша і троє сусідських, з якими ми співпрацювали. Так от, це була не оранка, а суцільний плач, бо я не в силі був правити «квартетом» і коні куди хотіли, туди мене і тягли разом з плугом і сестрою. Звичайно, від Марії я одержував чистика. Але ці п'ятнадцятини, яку ми орали цілий день, була зачорнена.»

Отож, після того, як панську землю поділили, то мало було господарів які б самотужки змогли обробити

КОМУНА (Коментарі до свідчень очевидця)

ти наділену землю. Звісно, ідея організації якогось об'єднання заради спільного обробітку землі впала на підготовлений ґрунт, а принести її було кому: Павло Іванович Сокурченко (20.12.1884 - 17.01.1972), вітчм Леоніда Марковича, закінчував медичний університет у Петербурзі, де ідеї комунізму були для всіх студентів досить популярними. Ось як про це згадає Леонід Маркович:

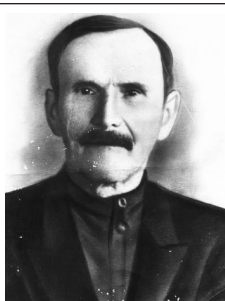
«Це був 1923 рік. В цьому році в нашому селі організувалася комуна «Надія», організатором якої був і вітчм. Комуна розпочала будівництво житлових приміщень, а також і для худоби, для цього потрібні були кошти. Члени комуни, яких було сім сімей, попродавали свої хати, в тому числі продала хату і моя мати, і збудували загальний будинок на сім сімей. В комуні став працювати і я, а коли справа торкнулася мого навчання, то вітчм заявив: він мені допомагати не може, в нього є свої діти, а ти можеш заробляти собі в комуні. Мати цю ідею підтримала і я залишив школу та почав працювати у комуні. Робив я на різних

роботах і це було мені по душі, а вітчму по кишені. Отож, на цьому моє навчання закінчилось...

У 1929 році я одружився... З перших днів нашого одруження ми жили в комуні. Перебування в комуні дружині не подобалося і з перших днів розпочали чвари, як між моїми батьками, так і між нами. Пробувши короткий час у комуні, ми вибралися на хутір(купили хату), але рахувалися членами комунами і, коли нам сказали здати в комуно корову, яка була у нас (батьки дружини дали в придане), то тут і виникли великі неприємності. Дружина ні в якому разі не погоджувалася здати корову, через це і між нами виникли сварки. Справа доходила до розлучення, але розводиться було пізно, народилась донька Галя і осиротити її я не наважився. Моє переконання було безрезультатне. Можливо в мене для переконання не було такої волі, щоб міг зробити відповідний вплив.

Через короткий час в комуні усупільненні корови були повернені господарям і на цьому в нас зникли суперечки.»

Навіть із цього спогадів

ду бачимо, які проблеми виникали в комуні і врешті решт комуналізм довелося відмовитися від початкових ідей усупільнення всього.

У 1931 році держава вирішила допомогти селу технікою і до Адріївки прийшли трактори разом з робітниками Харківського тракторного заводу.

Але тим не менш через невиконання нереального плану заготівель хліба на 1932 рік та в зв'язку з занесенням усього Новомиргородського району на «Чорну дошку», комуна «Надія» припинила своє існування, хоча збудовані комунарами будівлі майже достояли до наших днів і лише в останні десятиліття розвалилися.

А після «Чорної дошки»?

А далі був Голодомор, війна, колгоспна епопея... Але це вже зовсім інша історія...
О. ЧОРНОІВАН,
краснавець.
На знімках: портрети авторів спогадів.

На сесії міськради, яка відбулася на тому тижні, депутати (див. попередній номер) прийняли рішення: прийняти до комунальної власності Новомиргородської міської ради історичне приміщення Златопільської гімназії.

Цікавий поворот подій.

Сподіваюся, наші читачі пам'ятають, що свого часу на сесії райради депутати прийняли рішення про виділення 200 тисяч гривень на виготовлення проектно-кошторисної документації, а їхні міські колеги додали ще 50 тисяч гривень, адже архітектурний об'єкт перебував на території міста.

Минуло 5 місяців. Уже можна було б ці 250 тисяч скерувати на благе діло, зробивши перший крок для відродження мрії багатьох наших земляків, та його так і не зроблено.

Цікаво, як розгортатимуться події далі, після рішення депутатів міської ради? Голова районної ради М. В. Чепіжак каже, що змушений в порядку контролю за виконанням рішення сесії ставити це питання на найближчій сесії.

Що ж, почекаємо. А поки що поцікавимося у посадовця районної ради іншим питанням: як ідуть справи по підготовці до видання аносованої книги про історію Новомиргородського району?

Договір із видавництвом підписаний. Вже рік збираються матеріали і пишуться глави майбутньої книги. Ця книга, за моїм задумом,

ЗАВДАННЯ НА ЗАВТРА: -ПРИСТУПИТИ ДО ПОРЯТUNKУ ГІМНАЗІЇ; -ВИДАТИ КНИГУ.

повинна підтверджуватися якимись друкованими згадками. Насамперед, мене цікавить справжність історичних фактів та матеріалів. Це будуть листи, спогади, карти, фото, архівні матеріали з достовірних джерел. Будуть висвітлені сторінки життя району з найдавніших часів до теперішнього.

В процесі роботи знаходяться все нові й нові відомості, тому постійно потрібно вносити зміни у вже попередньо написані глави.

Що стосується фінансової сторони питання – кошти на підготовку і проект знайдено. Маю принагідно подякувати керівникам господарств та народному депутату України В. А. Грушевському.

Наступний етап – поліграфія. Це також невеликі кошти, бо хочеться книгу мати не в чорно-білому варіанті, адже задумана вона, як фотоальбом, в кольорі. Для цього потрібно зібрати кошти не бюджетні. Допомагає у видавництві, точніше сказати, є автором - Олександр Чуднов, відомий краснавець на Кіровоградщині. Нещодавно він приїздив у район для пошуку і систематизації матеріалів (на знімку).

Сподіваюся, що до вересня (дня заснування району) встигнемо видрукувати, у крайньому разі - до кінця року.

Це буде фундаментальне видання, варте новомиргородської історії. А вона, як відомо, багатуща!

А. КРАВЦОВА,
кор. газети. Фото автора.